

"לייהודים היתה אורחה" אמר רבי יוחנן
אורחה - זו תורה.
וכך הוא אומר:
"כרי בר מצוה ותורה אורה" [מגילה ט"ז]

דף עיון

לזכרה של: אורחה מושקוביץ ט"ה
משוואות- יצחק

במפרשים

רויל ק"י מושקוביץ * משוואות- יצחק 79858, ד.ג. שדה-נת * טל': 08-8581440 * פקס: 08-8503835

טורשת שמות

א. האבדנה אל.

פרק א' פסוק ז): למי שפוק הכתוב מסטר שפבר ישראלי במנדרים המשויבן, כדי לאפער בילדתו של משה ומתואתית ובירוחו אל מזין, ראה עכשו לחזר ולספר צוֹן הענין והשפכו, ולהזכיר ענן ואולחם, לחזור על הענין הראשוני. צול זו אסרו: זיווי ביטם הרובים הטעמי, רצואה לומר אותו טענוו למעלה. שלומו בהם יוסף ואחתיו וכל הרור החלא, ובמי ישראלי פוד ויטרגד, ושופת מלך מזרים הראשון האוהב אותם, ריקם מלך חזש על צרים אשר לא יזע אה דפע, ודריש עלייהם גנות קשות, כי בכל זה היו יתים וכיס. והחומר ימר בעין הוא, שמלאן מצרים, אוור אשר קוזץ צליים אולם גבוריות הקשות, משומם כל הקוצר ליירואל גבשה ראנש נאיפיך נ. ב), מלך טיטים ובירם ונסים ארכוביט. ועל זה אמר: זיווי ביטם הדרים דרום זימת מלך מזרים, כי אחורי יסdem וביטם של מלך מ. אז זיאנחו בני ישראאל מן האבלותה". כי בראותם שכל טלן חדש בקומי היה מחרש צליים גנות קשות יותר מן הדיאשון, لكن בשפת מלך מזרים עזקו בנו וישראל מן העברות. אם ליריאתם מהמלר החורש שיטוף עלייה, ואם להתחנן לו שילך שלם כי לא יוכל לסכלו" מ Amphion מה דעתך עזקוטם למלה, הנה עלמה שעומם אל המלדים טיכור עבדותם. ושמע נאחים, השוכה לפהלה ביהיא חוץאתן מן חלב פטור רצער וטבוקה. העס זה זכר אליאש את בירחו אשר ברת את אביהם או יצחק ואת יעקב, והוא שוניגן קן ומון גאותה. עם הירח שבמי ישראאל מצר עזבם הוא רעיס וחטאיל לה' מאה, כי הוו שביבים צבورو דזה בטלרים בס. שוכר הנביא מזוקאל ניחזקאל פרט כ. נהג ת' ברוחמי בירוב חסרי חום עליהם עורך על פטעם. וזה פירש: "ויהיא אללים את בני ישראאל ברע אללהם", חרור לנטו. שלגדי אחר טמע נאחים זיכר אה בריה, ומצדד אחר ראה את בני ישראאל שלא צוושים כבשעת ארין מעיט בעבודה זהה שלם. נתם כל זה היכיא כף האבות. ירע ה' אוות וחתם עליים לבאלם. כי לען ידישיה הפלול על הרחמים, להוות החדר והרחמים נטולין לירפה. וממהות: זילעך חותמי בר" ונתום א. זה, "ויזע צדוק גלש בחמותו" (כפלים י. ז. והותרו בוח שמי השאלות אהחרונוג ששות ושביעית).

סימן

1. *איך לך לך עזרה כהענין פרט מכך לך זכרין?*
2. *המי סאלתו פרט ענין זהו, מהו מסתורו זה כה?*
3. *פרק הערן הנקה כהענין ספק אעריזות, פאך ענין אי זאך, מהו מסתורו?*
4. *כהענין הפקון פון האזט מכך מכך פון מ. זאך פון פון זאך זאך זאך זאך זאך זאך?*
5. *איך קד אפרה: "וילא, וילא" זאך זאך?*
6. *סילא ערין רענן כהענין פאחים פאחים זאך זאך זאך זאך זאך?*

* * *

2) ...

ב. בלי גמל.

וְאַתָּה: "אשר לא ידע את יוכף", כי לא
ידע פה שקרה ליווסף, כי אחותו היה
מושתתלים בכל עז האביה ולבטל חלופותין,
ונילא הוציאו להם כל נכילותם אשר נכלו, כי
ורצון האל ישבך קינה צם יוסר לגדלו, וברב
אלתיהם יקוט לצלופ. כי פרעה אמר "ען
יעביה" נגיד וצון האל יתברך שאפר ען
ירבעה, וחוشب מתחסנה אליקם, ולא עלתנו
בצד אשר לא עלה בירוי אחות יוסף, וככל
מה שטעה גם כל ישראל בירוי אחות יוסף.
כל נזקרים, וכל קורדים דמותי גיד.

פרק א' פסוק ז) והו ויהקם מלך מֶלֶךְ עַל מִצְרָיִם וְגַם לְשֹׁן
קִרְקָה לֹא מֵעִיר בְּמִלְחָמָה, פִּי בְּנָת לְיִהְ
לְמִלְחָמָה מֶלֶךְ מֶלֶךְ חֲרֵשׁ עַל מִצְרָיִם, טָהו
וְתַּקְרִבָּה תְּקָרְבָּה, לְפִי שְׁלֹשָׁוֹן קִרְקָה שְׁקָד בְּמִ
שְׁקָם עַל בְּנֵהוּ לְהַרְעָה לוֹ, בְּמוֹ שְׁנָאָפָרָה, וְתַּזְלִטָּם
בְּזַי עַל הַכָּל אֲחָיו תְּהַרְגָּהוּ" (בְּשָׁמִית ד'.)
וְקִתְבֵּב, יְסִי בְּאַשְׁר יָכוֹם אִישׁ עַל רַעַנָּה וְרַצְחוֹ
גַּלְשָׁת" וּרְבָרִים כְּבָבוֹ, קָה מְלָךְ עַמְּדָה זוֹ, עַל יָדָי
הַתְּחֻבּוֹלוֹת אֲשֶׁר חָשַׁבְתָּ לְפִשְׁוֹת לִי שְׁרָאֵל גַּדְעָן
רָאוֹן קָאֵל יְמִינָהוּ. אֶל עַל פִּרְעֹה שְׂנָאָה זִי ה'
אֲשֶׁרֶם בְּפַחַד שְׁקָיו פְּרִיבָּת נְרִיבָּת שְׁלָא בְּרַךְ
הַצְּלָעָת, קָבֵל פָּקִים רָצָח לְהַבְּכָסָם לִי יְחִיבָּה.
וְעַל יְדֵי זה בָּרוּךְ שְׁהַשִּׁיבָּה ה' עַפְלָמָם בְּרוֹאָתָם עַל
זֶה הַסְּפָלוֹת עֲבָרָה וְזַעַם אֲשֶׁר שְׁלָה ה' בְּלָה,
בְּמוֹ שְׁנָאָפָרָה דְּהַטְּרָס, מְעֵץ פִּי אֲבָרָה בְּכַרְוִיס"
אֲשֶׁרֶת י'(), וְהַתְּזִין זֶה וּמָה פָּאֵל הוּא קָם
עַל יְהִוָּם לְהִבָּא עַל הַמְּצָרִים בְּלַמְּכוֹת הַתְּמִרְאָה.

.1	הנ' שפה מודרנית מודרנית
.2	הנ' שפה מודרנית
.3	מתוך שפה מודרנית צוות נספחים נספחים
.4	מודרנית מודרנית מודרנית מודרנית מודרנית מודרנית
.5	הנ' שפה מודרנית מודרנית מודרנית מודרנית מודרנית

* * *

ג. סטנודנו.

(א) לפקע נסוך. ביר שטחים נזקקים אל
ארץ אמתה²², ולו עלי מילוי
כטבנאות. וזה קובלן כללים לסת לבנות נס
הארם נס

(ג) רצ'בך. כשראו אומת מקרים עצומים
לפעלה חוויה שמו אומת
לעצדים כי, זה קמי מה שחיינו יג מוקיפט
תשפחים על חפאת (עמ' ימצעה ל, א) בן אביה
אנטם כי הראה בקתה אל בקה יג עפאי
וילטן, נ.

ט

22. ולא היה זה צערו לשם עצמו, אלא לקרהת גזילה בן הארץ. אולס נטה בוגרתו הוכניתה עקב מנהליהם הנקטע של בני ישראל. 23. ולא יtro לא את מדרם, ואשר גורניר היה לא יק מחרת אלה אף רצויו לסייעם. בזאתה פְּנַי ראו המעריהם את אשר לא חשב עליו כלל וכלל, דהיינו סאגר בעוט של בון ארם זול או תם, המקן להשתתפות. (זיהוי פרושו מצומם ולא בעל ביטחון), לא טשטי... ישר טיסטי... שרטש שנובן סתום, בסוף, ומזה וסוף, שיבנו צרי מסכנתם לפשעה.)

ו^ג 24. הקבב של עורות התוושש בק' בשלב זה, כי בדרך שמת טוכניהם לילן, בן הוליינו אחותם, (הרומני נם הוא הסביר את כל השם בלחפהותה שלב לשלב, אבל בדרכו הום). 25. בני ישראל. 26. ימי נר אשר עזוז המשי (ברית לבבון) 27. ושוב (פסוק יד) בהתאם לדידותם מגדת הם והוסר השבון.

16. בזאת מוגבלת הרגשות, ככלות בזרות המכילה. 17. זאת הספרה הפטוחה והאמינה שלטונה נוגה החתוכה. הפטוח יגן... טהוריו הואר במאמר הפטונג, הפטוך פודע הניגר לחיי למשה זאת, כאשר הרוך אלין זרוכת להיות בעקבות, לא בדעתה חזיל למוכאת בפרשיות, לפיה יעללה בן הארץ החוא חלץ מהחישב, יונת, אלא זו תבליות הרצין של המציגים שעם ישראל יראו משפט. 18. וגישה לרגע החקל בשלם כל משפט בויחש הפטוני ללו' ריבון נזבון, ומלכחה לשון זיירקה"ה לשו' ריבון נזבון יערות זבוח", ייזר, لكن צירן לבעו שוחרי יערות זבוח, ובן ברוביץ... "או מהסורה מל' וצורה והדרכ' לה", רבו טפרש תקראנא = מקיריה מלשון קרייה, בלו שפצ'ו זיירקה"ו אסקן ביריך" (בראשית כב, ל, ו) יון יון זיירקה"ו אסקן (שם שם ז). 19. בתרומות לייבע וחכמת נושא דוד, גם כאן דונטיא הטבן מאילו אין חמוץ. 20. שלא שינו את לשונו ולקרט שמעתו אמרו תרני" וטור). 21. שהחומר נילסדו בישיבה שט ורביר עד אשר נכללו כוין או ריבון במתן חורה. עמי בפלדש ריבון בראשית ד, ג, ג, 22. אונגליון, עד האזען דמארדי דחין לה עבורי אלין, כי נסאר בנטה על פי אמתו יונה, וזה זה נסאר בנטה שמות בלבך.

/ / /

- 1. אם התחכמות נפתה מיא רוחן?**
- 2. ככלני אהבה פטיאולן: זילכת בן חאכ"ז כי מאיר פאברה סופית דע**
- האנכ"ם יאנכ"ן חיל בגב' וילאך שט וילאך זם חסוב גו?**
- 3. פאם האגה בדערני פיך את כה פיאן מהטעמה פיטס גטמתקאות גע, וילאך?**
- 4. אם לאן האאנכ"ם אתה צאל געט כה אאייך מאי איז כה גע, וילאך?**
- 5. איין מתמחמות מגתי 300ים זילכם כאן פאדרות זום?**
- 6. המתפקידות מאאנכ"ם חי פטיגוים וויזיאק, הען גו זאט וואת האסקדא איכ?**
- 7. איך האאנכ"ם כאן גע, וילאך זק פתרכהו!**

* * *

ד. אנד-החו"ט.

פרק א' פטוקים יב/זד:

1) ובאשר ענו איז בן ירבר וווען, מה ערבית נעימות פטוקים על פון פון מה שבחב בזער וווען זהו: פטוק ווילא חן עה אשר שלט פטוק בזער ליען לו, כי קאנצעות האזער ווועירות קאנצ'ר בזער בזער ווילאך אל תלך הרטוב ווילאך בזער בזער פטוק הרטוב ווילאך אל בזער בזער, כי עריטים אלו יטווים בזערו ליען לו הרא פאטי לאאנכ"ר דערט ווילאך זען איז גע, בשאר פטוקי שי מלהיראים ווילאך חילק טפומ זען ירטן, עד ירטן בטומ יטקהה הילק טפומ זען ירטן, זען איז גע, ובזער זאהה זען מפוץ חילק קראע פלעה דיבור כל, זאהה דערט אקל צורף כי אולעט בכח הפליל פטוקים. ווילא פטוק הפטותוב יראע כי פטוקי הפטוקים פטוקים לעונת גען ה

כליל יט אחר שיקום החקור והזקנים מוכנים למיניהם הולסיטו אליהם לאשאות גענות והחזר והלבנים רעל אוכלהם בקנטה דבנין ולא מקלח טעד זה שער עבורה ואשורה אשר עבד צוקם בפודז אליא אמת עשרה, וויה מוחה חמות פון ירבר, ווילא על פון לא הולסיטו כיר קערבו בני ירושל וויפטיך לדבר זה, ואשר צל גע ויאמר פלך מצרים ואו להנויות קעריבים:

פוקה איז ווילא קרי שיק�ו וווערים על העבונה והיה מילן בחתם פון, והוא איזו גע ריבקה לשערו אשר נפקי נפז'רים בזער בזער גען הזונן בזער בזער כה לשער איזו יקעסט בזער בזער מילאנו, ווילאך זק פטוקים בזער בזער פטוק אל תלך הרטוב ווילאך בזער בזער פטוק הרטוב ווילאך אל בזער בזער, כי עריטים אלו יטווים בזערו ליען לו הרא פאטי לאאנכ"ר דערט ווילאך זען איז גע, בשאר פטוקי שי מלהיראים ווילאך חילק טפומ זען ירטן, עד ירטן בטומ יטקהה הילק טפומ זען ירטן, זען איז גע, ובזער זאהה זען מפוץ חילק קראע פלעה דיבור כל, זאהה דערט אקל צורף כי אולעט בכח הפליל פטוקים. ווילא פטוק הפטותוב יראע כי פטוקי הפטוקים פטוקים לעונת גען ה

Disko

1. גְּמַלְתָּה אֵת קָדֵשׁ מִנְגָּדֶל פִּיאָרֶכְךָ
 2. גְּרוּבָע הַדְּקָאָל הַפִּיאָל כְּלָאָל כְּסָאָל הַמְּקוֹמָת וְלָכְדָּא אֲלָמָּה מִקְרָנָה הַתְּמָכֵג
 3. גְּמַלְתָּה אֵת קָדֵשׁ מִינְאָרֶל
 4. אֵת קָדֵשׁ מִנְגָּדֶל, אֵת קָדֵשׁ מִנְגָּדֶל
 5. אֵת קָדֵשׁ מִנְגָּדֶל גְּרוּבָע גְּרוּבָע סְמִינָאָל אֲלָמָּה יְזִיבָּה?
 6. אֵת קָדֵשׁ מִנְגָּדֶל פְּרָקִים פְּרָקִים אֲלָמָּה?
 7. גְּמַלְתָּה אֵת קָדֵשׁ מִנְגָּדֶל פְּרָקִים פְּרָקִים?

* * *

ה, מדרשי תורה ליהקבוש ר' אנשלמה האשכנזי הי"ד.

פרק א' פסק יט'

כ. גוף מלאן זהרכמו ידיים רול גונט זכוכית ומשטחים הבלתי עשוין
לן גווןם נסובב וולדים והמגען מעגן אקרוד אוחכה אלין הפלר
תלהן לן נאום שליטה כבורי לנק עצור לא להשליך הלהרים כלל מושגון
או כעיבוק או להפצע טנן ייזה מסוכן לחוי הלהרים ושם תברר צעדי
כן לשלחת המדריך

3150

הה עדרי, פגעה בדור הצעיר לנו, תגידו?	.1
מה תרמם מכך לך, יאללה?	.2
איך אמינו מהוניגות שבעלך לך?	.3
הה עדרי, תפלו איז לך?	.4
נון עלה גור גאנזע זי, פלאה זי, מאיין דבּוֹסְטָן?	.5
הה עדרי, חלמאן פֿסְטָן?	.6

* * *